

עמ"י (באר שבע) 32533-01-25 - נהוראי פרץ נ' מדינת ישראל

עמ"י (באר-שבע) 32533-01-25 - נהוראי פרץ ואח' נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע
עמ"י (באר-שבע) 32533-01-25

1. נהוראי פרץ

2. אריאל רחל סרוטנין

3. יוסף יצחק דה-ברסער

4. שמואל אייזנברך

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[16.01.2025]

כבוד השופט הבכיר, אליהו ביתן

החלטה

1. בתאריך 2.1.25 התקיימה עצרת באזור צומת יד מרדכי במהלכה המשטרה עצרה מספר אנשים ובהם העוררים.
 2. למחרת, המשטרה ביקשה להאריך את מעצר העוררים ב-5 ימים בטענה כי הם השתתפו בהתקהלות אסורה, הפריעו לשוטרים במילוי תפקידם, קשרו קשר לפשע ונכנסו לשטח צבאי סגור.
 3. בית המשפט דחה את בקשת המשטרה למעצר העוררים והורה על שחרור העוררים בתנאים הכוללים בין היתר איסור להימצא בשטח שמדרום לכביש 35 למשך 60 יום והפקדת פיקדון כספי בסך של 5,000 ₪.
 4. הערר מופנה נגד תנאי השחרור האמורים ובמיוחד התנאי המגביל את תנועת העוררים.
 5. שמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה והחלטתי לצמצם באופן משמעותי את השטח בו נאסר על העוררים לשהות, ולקצר את תקופת ההגבלה שנקבעה.
- מפאת תקופת התורנות ודוחק הזמן הכרוך בה אביא להלן את הערותי ונימוקי בקיצור נמרץ.

6. במועד הרלוונטי לענייננו, השטח שמדרום לצומת יד מרדכי היה שטח סגור בהתאם ל"צו סגירת שטח - מרחב אוגדת עזה (מספר 19), התשפ"ה-2024" שהוצא על ידי מפקד פיקוד דרום.
 7. מתיק החקירה עולה לכאורה כי העורר יוסף יצחק דה ברעסר, שהוא היחידי מבין העוררים שהתייצב לדין בערר וטיעוני הסגור התמקדו בו, נעצר דרומית לצומת יד מרדכי, תוך הפרת צו השטח הצבאי הסגור. לעורר זה ישנם 14 (!) תיקים הממתינים לבירור דין, בין היתר בעבירות של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, כניסה אסורה למקום צבאי, כניסה לשטח סגור, הסגת גבול, הפרת הוראה חוקית, שיבוש מהלכי משפט ועוד. התיקים האחרונים הם מחודשים פברואר 24, מרץ 24, אפריל 24, יוני 24, יולי 24, ספטמבר 24, ו- נובמבר 24.
 8. בניגוד לטענה העולה מבין השיטין של טיעוני העוררים, שהד לה נמצא גם בהחלטת בית המשפט קמא, סעיף 5 בצו האלוף כאן איננו מתנה את תוקף הצו או את שכלול עבירת הכניסה לשטח סגור בהצגת הצו בפני האדם שנטען כלפיו שהפר את הצו.
 9. עקרונית, במסגרת שחרור בערובה ניתן להגביל כניסה של חשוד בעבירה לאזור מסוים - סעיף 42 (3) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 מסמיך קצין משטרה ממונה לקבוע תנאי כזה לתקופה שלא תעלה על 15 יום. וסעיף 48(3) בחוק האמור מסמיך את בית המשפט לקבוע תנאי כזה ללא מגבלת זמן. יוער כי סעיף 58 בחוק קובע את תקופות תוקף הערובה בטרם הוגש כתב אישום והוא מהווה גבול עליון עקרוני לתקופת ההגבלה.
 10. כל תנאי מגביל המושת על חשוד צריך לעמוד במבחן של ענייניות ומידתיות ביחס למטרה לשמה הוא נקבע. ויש לנקוט משנה זהירות בקביעת תנאים מגבילים חמורים בשלב של טרום הגשת כתב אישום בו הראיות הדרושות הן ברמה של חשד סביר בלבד והראיות שעל יסודן נקבע התנאי אינן עומדות לרשות ההגנה.
 11. חופש התנועה והזכות להביע דעה ולהפגין הן זכויות יסוד בעלות מעמד גבוה ופגיעה בהן צריכה להיעשות בזהירות ובמתינות ובמידה הנדרשת בלבד.
 12. במקרה זה, בדיון בבית המשפט קמא המשטרה לא ביקשה להגביל את תנועת העוררים וממילא עמדתה בנושא זה וטעמיה לא הוצגו, וכך גם לא ניתנה לעוררים ההזדמנות לשטוח את טענותיהם בנושא. ובית המשפט קבע את התנאי המגביל מבלי לומר דבר על ההגבלה וטעמיה.
 13. הדעת נותנת שהתנאי המגביל נקבע במטרה לשמור על העוררים ועל כוחות הביטחון הפועלים באזור מפני הסכנות הכרוכות בהתקרבות בלתי מבוקרת של העוררים לגדר הגבול עם עזה, ולאפשר לכוחות הביטחון את המרחב הדרוש לפעולות למניעת הסכנות האמורות במקרה הצורך. מטרות אלו הינן מטרות ראויות כשלעצמן והן רלוונטיות לענייננו ומצדיקות הגבלה מותאמת של העוררים.
 14. כביש 35 מתחיל בצד המערבי שלו מצומת ברכיה שבאזור אשקלון והוא נמתח מזרחה עד התחברותו עם כביש 60 בין חברון וחלחול, ואורכו כ- 57 קילומטר. השטח שמדרום לו הוא שטח עצום, הכולל ערים וישובים רבים, חלקם הגדול מרוחק מאוד מאזור הגבול עם עזה.
 15. הגבלת תנועת העוררים בשטח גאוגרפי כה גדול חורגת מהדרוש באופן סביר להשגת מטרות ההגבלה והיא איננה עומדת באיזון המתבקש אל מול זכויות העוררים לחופש תנועה ולחופש הביטוי וההפגנה.
 16. בקביעת מסגרת התנאי המגביל לעוררים יש לתת משקל מסוים לכך שבאירוע בו נעצרו העוררים המשטרה עצרה אנשים נוספים, שנחשדו בעבירות דומות לאלה שיוחסו לעוררים, ואותם אנשים שוחררו על ידי קצין משטרה כשהתנאי המגביל שנקבע להם היה איסור כניסה ל"מרחב לכיש" לתקופה של 15 ימים. מן הראוי לציין כי חלק מהאנשים המדוברים הם קטינים ושהנתונים הנוגעים לכלל הפרטים בקבוצה, הרלוונטיים לשיקולי המשטרה בדבר אופן הטיפול בהם ותנאי שחרורם, לא הוצגו באופן המאפשר לבחון האם מדובר באכיפה מפלה כלפי העוררים. מכל מקום, העובדה הנוגעת לתנאי המגביל שנקבע להם ראויה להתייחסות.
 17. בהתחשב בכל האמור, אני מקבל את הערר וקובע כי האיסור על הימצאות העוררים יחול רק על השטח הצבאי הסגור המוכרז בזמן נתון בצו מפקד פיקוד דרום למרחב אוגדת עזה ועל השטח של ארבעה קילומטר המקיף את תחום השטח הצבאי הסגור מכל עבריו. וכי מגבלה זו תעמוד בתוקפה עד יום 16.2.25 שעה 16:00.
 18. בנסיבות הענין, חיוב העוררים בהפקדה כספית של ₪ 5,000 להבטחת קיום תנאי שחרורם סביר ולא מצאתי מקום להתערב בו.
- המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.
תיק החקירה יוחזר לנציג המשטרה.
ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.